

Sygn. akt III Cz 1184/14

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Tatarczyk

SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR (del.) Marcin Rak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 10 czerwca 2014 r., sygn. akt I C 1145/14

postanawia :

zmienić zaskarżone postanowienie poprzez jego uchylenie.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Tomasz Tatarczyk SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Gliwicach stwierdził swą niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bytomiu wskazując, że jest to właściwość związana z miejscem zamieszkania poszkodowanego, a przepis art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych jest przepisem szczególnym w stosunku do przepisów kodeksu postępowania cywilnego dotyczących właściwości miejscowej sądu.

Zażalenie na to postanowienie złożył powód zarzucając naruszenie art. 20 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, iż artykuł ten stanowi o właściwości miejscowej oraz art. 202 k.p.c. poprzez nieuprawnione badanie z urzędu właściwości miejscowej.

Na tych podstawach wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Sąd Okręgowy w obecnym składzie w pełni podziela wyrażony w zażaleniu pogląd, iż art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze

Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 392 z późniejszymi zmianami) nie statuuje wyłącznej właściwości sądu w sprawach o odszkodowanie dochodzone od ubezpieczyciela sprawcy szkody. Skoro uprawniony może samodzielnie dokonać wyboru sądu, do którego wystąpi z pozwem, przy czym wybór ten nie ogranicza się do sądów wyznaczonych przepisami o właściwości ogólnej, lecz także obejmuje inne sądy wymienione w powołanym przepisie, to nie sposób uznać, by właściwość ta miała charakter wyłączny i nie dawała się usunąć w drodze umowy stron. Także fakt zamieszczenia tej regulacji poza kodeksem postępowania cywilnego nie może być interpretowany jako rezygnacja ustawodawcy z właściwości przemiennej stanowiącej przywilej uprawnionego, skoro w omawianym przepisie nie posłużono się sformułowaniem „wyłącznie” lub innym równoważnym.

Ponieważ właściwość oparta na art. 20 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. nie ma charakteru wyłącznej, Sąd Rejonowy nie był uprawniony do jej badania z urzędu i dlatego naruszył art. 202 k.p.c., co zasadnie podniesiono w zażaleniu. Ewentualne badanie tej właściwości może być przeprowadzone dopiero na zarzut pozwanej, którego obecnie nie zgłoszono.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Tomasz Tatarczyk SSO Andrzej Dyrda